

В ІНСТИТУТІ ЛІТЕРАТУРИ

НАУКОВИЙ ВЕБІНАР «НОВІ ДЕТАЛІ У ВИВЧЕННІ ОБРАЗОТВОРЧОЇ СПАДЩИНИ ШЕВЧЕНКА»

Відділ шевченкознавства Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України приурочив черговий, 16-й, науковий вебінар (раніше — семінар) до 100-річчя від дня народження багатолітньої співробітниці Інституту літератури Ірини Вериківської (1921—2011). Роботу вебінару 18 травня 2021 р. відкрив *О. Боронь* словом про життєвий шлях і науковий доробок дослідниці. І. Вериківська закінчила філологічний факультет Київського університету ім. Тараса Шевченка (1947), здобула ступінь кандидата мистецтвознавства (1970). У 1950—1954 рр. працювала в Державному музеї Тараса Шевченка, у 1959—1980 рр. — в Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнографії ім. М. Т. Рильського, з 1998 р. — в Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка. Авторка монографій «Художник і сцена» (1971), «Становлення української радянської сценографії» (1981). Багато сил віддала дослідниця вивченню образотворчої спадщини Шевченка: брала участь у підготовці десяти томного «Повного зібрання творів» Шевченка, тривалий час готувала до друку мистецьку спадщину в дванадцятитомному «Повному зібранні творів», у якому виступила співупорядником сьомого тому (2005), написала низку статей до «Шевченківської енциклопедії» (2012—2015).

У доповіді «До історії рисунка “Гориста місцевість коло Оренбурга” з альбому Броніслава Залеського (з колекції НМТШ)» *О. Сьомка* (Національний музей Тараса Шевченка), проаналізувавши історію збереження начерку, поставила під сумнів рішення впорядників десяти томника віднести рисунок до безпідставно приписуваних Шевченкові творів. На її думку, манерою виконання начерк нагадує інші зарисовки митця періоду заслання, однак питання потребує подальшого вивчення. *О. Боронь* у доповіді «Портрет Абази пензля Шевченка: ще раз про ідентифікацію зображеної» (див. публікацію в третьому числі журналу «Дивослово» за поточний рік) спростував поширені в науковій літературі версії ідентифікації дівчини чи молодій жінки, зображеної на Шевченковій акварелі 1837 р. з традиційною умовною назвою «Портрет Катерини Абази» (зі знаком запитання), дійшовши висновку, що напису І. Айзенштока на звороті портрета найповніше відповідає особа Анастасії Якимівни Абази, у дівочтві Нахимової (1814—1843). В обговоренні доповідей узяли участь *А. Калинчук, Г. Карпінчук, Р. Харчук* та ін.

Отримано 18 травня 2021 р.

Євгенія Лебідь-Гребенюк
м. Київ